ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου – Χάρτου – Ψηφιακών Μέσων Αττικής

Την Κυριακή 21 Απρίλη 2019, μια ακόμα Κυριακή με τα μαγαζιά ανοιχτά στο πλαίσιο του Νόμου των «8 Κυριακών», **ως Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου – Χάρτου – Ψηφιακών Μέσων Αττικής** (βάσει σχετικής απόφασής μας ήδη από τα τέλη Μάρτη) προκηρύσσουμε απεργία στον κλάδο του βιβλίου και στα καταστήματα public του Νομού Αττικής.
Για την ημέρα εκείνη οργανώνουμε απεργιακή συγκέντρωση στις 11πμ στην αρχή της Ερμού (Σύνταγμα).

Παράλληλα, όπως και κάθε φορά κάνουμε, ήδη από την αρχή της περασμένης εβδομάδας έχουμε απευθύνει κάλεσμα στο σύνολο των κλαδικών κι επιχειρησιακών σωματείων του εμπορίου, καθώς και τα εργατικά κέντρα και τις ομοσπονδίες (όπως την ΟΙΥΕ) να κηρύξουν έγκαιρα απεργία και να οργανώσουν αγωνιστικές κινητοποιήσεις, ώστε να δώσουμε όλοι μαζί σε πανελλαδικό επίπεδο και συντονισμένα τη μάχη αυτή. Μαζί με το σύνολο των συναδέλφων από τον κλάδο του εμπορίου και από κάθε άλλο χώρο δουλειάς, μαζί με όλο τον κόσμο του αγώνα και της τάξης μας.

Συνεχίζοντας έτσι το δίκαιο, διαχρονικό και επίμονο αγώνα μας ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας, ως ένα αναπόσπαστο κομμάτι του συνόλου των ταξικών αγώνων μας για την υπεράσπιση των εργατικών μας συμφερόντων και δικαιωμάτων, των αναγκών, της ζωής και της αξιοπρέπειας μας. Ενάντια στην καπιταλιστική αναδιάρθρωση, τους αντεργατικούς νόμους και τα μνημόνια από όποιους κι αν σχεδιάζονται, ψηφίζονται και εφαρμόζονται. Ενάντια σε ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, ενάντια στην ΕΕ και το ΔΝΤ, ενάντια στις κυβερνήσεις και τους εκάστοτε διαχειριστές του καπιταλιστικού συστήματος. Ενάντια και στα κατασταλτικά σχέδια για την ποινικοποίηση και κατατρομοκράτηση των ταξικών – κοινωνικών αγώνων. Ενάντια και στις δικάστικες αποφάσεις που διαφυλλάσουν τη νομιμότητα της εκμετάλλευσής μας. Ως προς αυτό, θυμίζουμε και την πρόσφατη

πλειοψηφική απόφαση του ΣτΕ που έκρινε συνταγματικό το άνοιγμα καταστημάτων για όλες τις Κυριακές από Μάη ως Οκτώβρη σε συγκεκριμένες περιοχές, όπως αυτές προσδιορίστηκαν το 2017 μέσω νόμου και σχετικής υπουργικής απόφασης. Και είναι ήδη μπροστά μας και η Κυριακή 5 Μάη (Κυριακή με ανοιχτά τα μαγαζιά σε πανελλαδικό επίπεδο, αλλά και έναρξη περιόδου με τα μαγαζιά ανοιχτά κάθε Κυριακή σε όλο το δήμο Αθήνας και άλλες "τουριστικές περιοχές").

Ούτε 52, ούτε 32, ούτε κι 8! Καμία Κυριακή τα μαγαζιά ανοιχτά! Τα εργατικά συμφέροντα μπροστά.

Άμεση νομοθετική κατοχύρωση της Κυριακάτικης αργίας.

Αυξήσεις στους μισθούς – Λιγότερη δουλειά!
Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας σύμφωνες με τις ανάγκες μας.

Η απεργιακή ανακοίνωση του Συλλόγου αναφέρει:

Κάτω τα χέρια από τις Κυριακές και τις ζωές μας!
Συνεχίζουμε και δυναμώνουμε τους αγώνες μας!
Κυριακή 21 Απρίλη 2019: Απεργία στον κλάδο του βιβλίου και στα καταστήματα Public Ν. Αττικής
Απεργιακή συγκέντρωση: 11πμ, Ερμού (Σύνταγμα)

Συνεχίζουμε το δίκαιο και επίμονο αγώνα μας ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας, ως ένα αναπόσπαστο κομμάτι του συνόλου των ταξικών αγώνων μας για την υπεράσπιση των εργατικών μας συμφερόντων και δικαιωμάτων, των αναγκών, της ζωής και της αξιοπρέπειας μας. Ενάντια στην καπιταλιστική αναδιάρθρωση, τους αντεργατικούς νόμους και τα μνημόνια από όποιους κι αν σχεδιάζονται, ψηφίζονται και εφαρμόζονται. Ενάντια σε ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, ενάντια στην ΕΕ και το ΔΝΤ, ενάντια στις κυβερνήσεις και τους εκάστοτε διαχειριστές του καπιταλιστικού συστήματος.

Από τις διάφορες απόπειρες των αφεντικών του λίγο πιο μακρινού παρελθόντος για επιβολή κάποιων επιπλέον Κυριακών με τα μαγαζιά ανοιχτά (πέραν της μιας «καθιερωμένης» Κυριακής πριν τα Χριστούγεννα), φτάσαμε από το 2013 μέχρι το 2017 να νομοθετούνται διαδοχικά «7, 8, 8+2 και τελικά μέχρι και 32 Κυριακές!». Και όσο και να διατυμπανίζουν οι κυβερνώντες το «τέλος των μνημονίων», παραμένουν σε ισχύ όλοι οι σχετικοί νόμοι που

ψηφίστηκαν και που έδωσαν ακόμα μεγαλύτερη δύναμη στα αφεντικά να μπορούν ολοένα και να οξύνουν την επίθεσή τους προς τον κόσμο της εργασίας. Τα αφεντικά του εμπορίου φαίνεται ότι παίρνουν αυτό που επιζητούν: Να έχουν τη δυνατότητα να κινούνται όπως θέλουν κάθε φορά, δίχως το όποιο εμπόδιο των αργιών και των κάθε είδους εργατικών δικαιωμάτων. Επίσης, μέσω της κατάργησης της Κυριακάτικης αργίας και των υπολοίπων αργιών, παίζεται -στις πλάτες των εργαζομένων πάντοτε- και το παιχνίδι των αφεντικών για το «μοίρασμα της πίτας» στο Εμπόριο.

Η ολοκληρωτική πλέον κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας αποτελεί ένα μέτρο που επιφέρει την ακόμα μεγαλύτερη σωματική και ψυχική εξόντωσή μας και την πλήρη υφαρπαγή του όποιου ελεύθερου χρόνου μας. Ένα μέτρο που έρχεται να επιδεινώσει την όλη δυσχερή κατάσταση που ως εργαζόμενοι βιώνουμε, με την υπερεντατικοποίηση, τους πετσοκομμένους μισθούς ή και την μη καταβολή υπερωριών αλλά και γενικότερα των δεδουλευμένων μας, τις απολύσεις, τις ατομικές συμβάσεις, τη δουλειά μέσω εταιριών ενοικίασης προσωπικού και τα τόσα άλλα κρούσματα εργοδοτικής τρομοκρατίας και ασυδοσίας. Και βέβαια, όπως άλλωστε έχει περίτρανα καταδειχθεί, η Κυριακάτικη λειτουργία των καταστημάτων δεν οδηγεί σε νέες προσλήψεις, αλλά στο οι ίδιοι εργαζόμενοι να αναγκαζόμαστε να δουλεύουμε περισσότερο, χωρίς πολλές φορές να παίρνουμε ούτε τη μία επιπλέον μέρα ρεπό, ούτε την προσαύξηση (75%) που δικαιούμαστε. Παράλληλα, ως προς το ζήτημα του χρόνου εργασίας, το ωράριο «ξεχειλώνει» και τις υπόλοιπες ημέρες με διάφορα προσχήματα, με πιο τρανταχτό παράδειγμα το βάρβαρο θεσμό των «λευκών νυχτών». Την ίδια ώρα επιχειρείται η κλοπή κι άλλων αργιών, όπως της κατ' έθιμο αργίας στις 2 Γενάρη στον κλάδο του εμπορίου. Και βέβαια, η κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας αποτελεί μέτρο που πολύ σύντομα, όπως φαίνεται και όπως άλλωστε εξ αρχής είχαμε σημειώσει, θα γενικευθεί και σε πολλούς άλλους εργασιακούς κλάδους.

Καθώς αυξάνονταν οι Κυριακές (από το 2013 ως σήμερα), γίνονταν ολοένα και πιο ισχυρές οι πιέσεις κυβερνώντων, κεφαλαιοκρατών (ιδίως ντόπιων και ξένων αφεντικών του κλάδου του εμπορίου και των ξενοδοχείων) και των διάφορων μηχανισμών τους, όπως τα καθεστωτικά ΜΜΕ, προς εμάς τους εργαζόμενους. Πιέσεις που αποσκοπούσαν στο να αποδεχτούμε την ολοκληρωτική κυριαρχία της αγοράς στις ζωές μας και την «αδιαμφισβήτητη αλήθεια» της ανάπτυξης (...της κερδοφορίας των αφεντικών), της «ανταγωνιστικότητας» και του «εκσυγχρονισμού»! Κατά τα τελευταία χρόνια το όλο αυτό σχέδιο διανθίστηκε και από τον εμπαιγμό της παρούσας κυβέρνησης περί του δήθεν αγώνα της για επαναφορά της Κυριακάτικης αργίας...

Βέβαια, από την πλευρά μας ήταν εξ αρχής δεδομένο ότι τίποτε δεν επρόκειτο να μας

χαριστεί ή να κερδηθεί μέσω κάποιου σωτήρα που θα έδινε τη μάχη για λογαριασμό μας ή που θα υποσχόταν να δικαιώσει τον αγώνα μας. Γι' αυτό και όλα αυτά τα χρόνια στηριχτήκαμε αποκλειστικά στις δικές μας δυνάμεις και προσπαθήσαμε να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας μαζί με τους συναδέλφους μας από όλο τον κλάδο του εμπορίου και από κάθε χώρο δουλειάς και από κοινού με τον κόσμο του αγώνα μέσα και από το Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και τα «απελευθερωμένα» ωράρια, που δημιουργήθηκε ύστερα από σχετικό κάλεσμα του Συλλόγου μας.

Μάλιστα, κατά τους περασμένους μήνες το δικαίωμά μας στην Κυριακάτικη αργία δέχτηκε ένα ακόμα χτύπημα μέσα από μια απόφαση του ΣτΕ που κατά οριακή πλειοψηφία έκρινε συνταγματικό το άνοιγμα καταστημάτων για όλες τις Κυριακές από Μάη ως Οκτώβρη σε συγκεκριμένες περιοχές, όπως αυτές προσδιορίστηκαν το 2017 μέσω νόμου (για όλο το δήμο Αθήνας) και σχετικής υπουργικής απόφασης. Βέβαια, η αλήθεια είναι ότι εμάς δεν μας είχε καθησυχάσει αντίστοιχη παλιότερη απόφαση της ολομέλειας του ΣτΕ περί αντισυνταγματικότητας του μέτρου των «52 Κυριακών» του 2014. Καθώς, ό,τι κερδίζουμε διασφαλίζεται μόνο μέσα από τη συνέχεια και το δυνάμωμα των αγώνων μας. Επίσης, από τη μία η μάχη των εργαζομένων για την Κυριακάτικη αργία, τόσο στο κινηματικό, όσο και στο νομικό πεδίο, δεν πρέπει να περιορίζεται σε έναν αριθμό Κυριακών (πχ. εναντίωση για τις 52 ή 32 και όχι και για τις 8 Κυριακές), σύμφωνα δηλαδή με ό,τι μπορεί να συμφέρει μια μεγάλη μερίδα εργοδοτών (που εκφράζονται μέσα από την ΕΣΕΕ και τη ΓΣΕΒΕΕ, οι οποίες αποτελούν και βασικά μέλη της αντεργατικής «Κοινωνικής Συμμαχίας» των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ), ούτε και να στηρίζεται σε συμμαχίες με τα κάθε είδους αφεντικά. Από την άλλη, έχουμε ξεκάθαρη εικόνα ότι η προτεραιότητα των «αναγκών της τουριστικής ανάπτυξης» έναντι των εργατικών δικαιωμάτων μας, την οποία και ενστερνίζεται η πρόσφατη απόφαση του ΣτΕ, αποτελεί κεντρική γραμμή των εκάστοτε κυβερνώντων. Μάλιστα, ήδη από τις αρχές του 2015 -όπως και τότε είχαμε καταγγείλει- η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ (μέσω των αρμόδιων υπουργών της -βλ. Σταθάκης- που τολμούσαν να κάνουν λόγο ακόμα και για τη δήθεν επαναφορά της Κυριακάτικης αργίας) αναφερόταν σε τουριστικές ζώνες, όπου θα υπήρχε δυνατότητα στην αγορά να ορίσει ελεύθερα και μάλιστα με τη σύμφωνη γνώμη των εργαζομένων (!!!) το πόσες Κυριακές «χρειάζονται». Αφήνοντας έτσι το πεδίο ανοιχτό (όπως έγινε 2 χρόνια μετά) για ολοένα περισσότερες εργάσιμες Κυριακές, σε ολοένα και περισσότερες περιοχές.

Από την πλευρά μας, έχοντας αποφασίσει να δώσουμε συνέχεια στον αγώνα αυτό, στηρίζουμε σταθερά την επιλογή της απεργίας. Μιας απεργίας όσο το δυνατό πιο μαζικής και δυναμικής στο σύνολο του κλάδου του εμπορίου και σε πανελλαδικό επίπεδο. Γι' αυτό και απαιτούμε διαρκώς από την ΟΙΥΕ την άμεση κήρυξη απεργιών, ώστε να μπορεί να δοθεί η μάχη αυτή με όσο το δυνατό καλύτερους όρους, με καλή προετοιμασία και σε ευρεία

κλίμακα. Και γι’ αυτό προχωρήσαμε σε απεργίες στον κλάδο μας, όταν αυτό τελικά δεν γινόταν (όπως και για αυτήν την Κυριακή, 21/4/19), καταδεικνύοντας παράλληλα την ευθύνη της ΟΙΥΕ. Παράλληλα, καλούμε σταθερά όλα αυτά τα χρόνια το σύνολο των κλαδικών κι επιχειρησιακών σωματείων του εμπορίου να κηρύττουν απεργίες και να οργανώνουν αγωνιστικές κινητοποιήσεις για τις Κυριακές που μας επιβάλλεται να πάμε για δουλειά, ώστε να δώσουμε όλοι μαζί και συντονισμένα τη μάχη αυτή.

Πίσω μας λοιπόν έχουμε πλέον έναν πολύχρονο αγώνα, με σημαντικές μάχες μέσα και έξω από τους χώρους δουλειάς μας, τόσο στο κέντρο της Αθήνας όσο και σε διάφορες πόλεις και γειτονιές. Με απεργίες και απεργιακές περιφρουρήσεις, παρεμβάσεις, διαδηλώσεις, αλλά και με καταστολή, διώξεις και καταδίκες. Μέσα από τον αγώνα αυτό έχουν γίνει σταθερά βήματα προς την κατεύθυνση της οργάνωσής μας, της συλλογικοποίησης των ίδιων των συναδέλφων από τον κλάδο του εμπορίου και της ανάδειξης μιας σειράς ζητημάτων (και πέραν αυτού της Κυριακάτικης αργίας) από τη σκοπιά των εργατικών συμφερόντων. Ως Σύλλογος χαιρετίζουμε και πάλι τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσές μας που με την έμπρακτη -και απεργιακή- στάση τους εδώ και αρκετά πλέον χρόνια συμβάλλουν στη συνέχιση και στο δυνάμωμα του αγώνα. Καλούμε όλους τους συναδέλφους και όλες τις συναδέλφισσές μας να γίνουν κομμάτι του αγώνα αυτού.

Μια αντίστοιχη αγωνιστική απάντηση δώσαμε με πολύ καλούς όρους και μέσα από τη διακλαδική και οργανωμένη από τα κάτω απεργία μας την 1η Νοέμβρη 2018 με κύριες αιχμές το αίτημα για αυξήσεις στους μισθούς και το διαχρονικό αγώνα μας για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. Όπως και με την εργατική διαδήλωση του Σαββάτου 16 Φλεβάρη 2019 που οργανώσαμε από κοινού με άλλα σωματεία.

Είναι ανάγκη να αντιληφθούμε τη δύναμη που έχουμε στα χέρια μας ως οι πραγματικοί παραγωγοί του πλούτου που υπάρχει γύρω μας και βασιζόμενοι στις δικές μας πλάτες και με όπλο μας την ταξική αλληλεγγύη, με τη συσπείρωσή στο Σύλλογό μας να συνεχίζουμε ολοένα και πιο δυναμικά να οργανωνόμαστε και να αντιστεκόμαστε συλλογικά μέσα κι έξω από τους χώρους δουλειάς μας. Επίσης αναγκαίος είναι και ο οριζόντιος συντονισμός των εργατικών σωματείων στη βάση των κοινών συμφερόντων της τάξης μας. Όπως άλλωστε και η συστράτευση του συνόλου των αντιστεκόμενων και καταπιεζόμενων κομματιών της κοινωνίας στους ταξικούς-κοινωνικούς αγώνες καθώς και η σύνδεση των αγώνων αυτών.

Ούτε 52, ούτε 32, ούτε κι 8! Καμία Κυριακή τα μαγαζιά ανοιχτά! Τα εργατικά συμφέροντα μπροστά.
Άμεση νομοθετική κατοχύρωση της Κυριακάτικης αργίας.

Δεν λείπουν οι ώρες για να ψωνίζουμε. Λείπουν τα φράγκα και οι ώρες για να ζήσουμε.
Αυξήσεις στους μισθούς - Λιγότερη δουλειά
Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας σύμφωνες με τις ανάγκες μας

Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου - Χάρτου - Ψηφιακών Μέσων Αττικής